

Bruxelles, den 19. september 2023
(OR. en)

12128/23

Interinstitutionel sag:
2023/0225 (NLE)

JAI 1062
FRONT 251
VISA 161
SIRIS 69

LOVGIVNINGSMÆSSIGE RETSAKTER OG ANDRE INSTRUMENTER

Vedr.: Aftale mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Norge om supplerende regler vedrørende instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik som del af fonden for integreret grænseforvaltning for perioden 2021-2027

AFTALE
MELLEM DEN EUROPÆISKE UNION
OG KONGERIGET NORGE
OM SUPPLERENDE REGLER VEDRØRENDE INSTRUMENTET
FOR FINANSIEL STØTTE TIL GRÆNSEFORVALTNING OG VISUMPOLITIK
SOM DEL AF FONDEN FOR INTEGRERET GRÆNSEFORVALTNING
FOR PERIODEN 2021-2027

DEN EUROPÆISKE UNION, i det følgende benævnt "Unionen",

og

KONGERIGET NORGE, i det følgende benævnt "Norge",

i det følgende under ét benævnt "parterne",

SOM HENVISER TIL aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne¹ ("associeringsaftalen med Island og Norge"), og

SOM TAGER FØLGENDE I BETRAGTNING:

- (1) Unionen oprettede instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik ("IGFV") ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1148² ("IGFV-forordningen") som del af Fonden for Integreret Grænseforvaltning.
- (2) IGFV-forordningen udgør en udvikling af Schengenreglerne, jf. associeringsaftalen med Island og Norge.

¹ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1148 af 7. juli 2021 om oprettelse af instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik som del af Fonden for Integreret Grænseforvaltning (EUT L 251 af 15.7.2021, s. 48).

- (3) Instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik som del af Fonden for Integreret Grænseforvaltning udgør et særligt instrument inden for rammerne af Schengenreglerne, der skal sikre en solid og effektiv integreret europæisk grænseforvaltning ved de ydre grænser, samtidig med at den frie bevægelighed for personer sikres i fuld overensstemmelse med medlemsstaternes og de associerede landes forpligtelser i forhold til grundlæggende rettigheder og for at støtte en ensartet gennemførelse og modernisering af den fælles visumpolitik og dermed bidrage til at sikre et højt sikkerhedsniveau i medlemsstaterne og de associerede lande.
- (4) Ved IGFV-forordningens artikel 9, stk. 2, fastsættes det, at det beløb, der er omhandlet i artikel 7, stk. 3, litra a), og de supplerende midler, der ydes i henhold til nævnte forordning, gennemføres ved delt forvaltning i overensstemmelse med artikel 63 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046¹ ("finansforordningen") og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060² ("forordningen om fælles bestemmelser").

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 af 24. juni 2021 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling og Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 159).

- (5) I artikel 7, stk. 6, i IGFV-forordningen fastsættes det, at der skal fastlægges ordninger med hensyn til at præcisere arten af og måderne for deltagelse i IGFV for de lande, der er associeret i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne.
- (6) Ved IGFV gives der mulighed for gennemførelse af tiltag ved delt forvaltning, direkte og indirekte forvaltning, og denne aftale bør gøre det muligt at anvende hvilken som helst af disse metoder i Norge i overensstemmelse med Unionens principper og regler for økonomisk forvaltning og kontrol.
- (7) I lyset af Schengenreglernes sui generis-karakter og betydningen af en ensartet anvendelse heraf for Schengenområdet integritet bør alle regler for forvaltning af programmerne finde anvendelse på Norge på samme måde som på medlemsstaterne.
- (8) For at lette beregningen og anvendelsen af Norges årlige bidrag til IGFV bør bidragene for perioden 2021-2027 betales i fem årlige rater fra 2023 til 2027. Fra 2023 til 2025 er de årlige bidrag fastsat som faste beløb, mens bidragene for årene 2026 og 2027 bør fastsættes i 2026 på grundlag af det nominelle bruttonationalprodukt for samtlige stater, der deltager i IGFV, idet der tages højde for de faktiske betalinger.

- (9) I overensstemmelse med princippet om ligebehandling bør Norge drage fordel af eventuelle overskydende indtægter som fastsat i artikel 86 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240¹ ("ETIAS-forordningen"). Inden for rammerne af IGFV nedsættes de finansielle bidrag, som Norge skal betale til IGFV, forholdsmæssigt.
- (10) EU-lovgivningen om databeskyttelse, herunder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679², er omfattet af EØS-aftalen og er indarbejdet i bilag XI hertil. Norge anvender derfor nævnte forordning.
- (11) Norge er ikke bundet af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, men er part i den og overholder således de rettigheder og principper, der er anerkendt i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og protokollerne hertil og i verdenserklæringen om menneskerettigheder. Henvisninger i IGFV-forordningen, forordningen om fælles bestemmelser og denne aftale til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder bør derfor forstås som henvisninger til nævnte konvention og til de protokoller, som Norge har ratificeret, og til nævnte erklærings artikel 14.
- (12) Norge, der ikke er bundet af henvisningerne til gældende EU-ret på miljøområdet, bør gennemføre IGFV og denne aftale i overensstemmelse med Parisaftalen og verdensmålene for bæredygtig udvikling i De Forenede Nationers 2030-dagsorden,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 af 12. september 2018 om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399 (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 (EUT L 236 af 19.9.2018, s. 1).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

ARTIKEL 1

Anvendelsesområde

Ved denne aftale fastsættes de supplerende regler, der er nødvendige for Norges deltagelse i instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik ("IGFV") som del af Fonden for Integreret Grænseforvaltning for programmeringsperioden 2021-2027, jf. artikel 7, stk. 6, i forordning (EU) 2021/1148 ("IGFV-forordningen").

ARTIKEL 2

Økonomisk forvaltning og kontrol

1. Ved gennemførelse af IGFV-forordningen træffer Norge de nødvendige foranstaltninger til at sikre overholdelse af bestemmelserne vedrørende økonomisk forvaltning og kontrol i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ("TEUF") og i den afledte EU-ret med retsgrundlag i TEUF.

De bestemmelser, der omhandles i første afsnit, er følgende:

- a) artikel 33, 36, 61, 63, 97-106, 115-116, 125-129, 135-144, 154, artikel 155, stk. 1, 2, 4, 6 og 7, og artikel 180 og 254-257 i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ("finansforordningen")

- b) Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96¹
 - c) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95² og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013³
 - d) artikel 1-4, 7-9, 15-17, 21-24, 35-42, 44-107, 113-115 og 119 og de relevante bilag vedrørende IGFV til forordning (EU) 2021/1060 ("forordningen om fælles bestemmelser").
2. I tilfælde af ændring, ophævelse, erstatning eller omarbejdning af finansforordningen, som er relevant for IGFV:
- a) underretter Europa-Kommissionen Norge herom ved førstkommende lejlighed og redegør på Norges anmodning for en sådan ændring, ophævelse, erstatning eller omarbejdning
 - b) kan Europa-Kommissionen (på Unionens vegne) og Norge efter fælles overenskomst og uanset artikel 13, stk. 4, træffe afgørelse om enhver ændring af nærværende artikels stk. 1, andet afsnit, litra a), der er nødvendig for at tage hensyn til en sådan ændring, ophævelse, erstatning eller omarbejdning af finansforordningen.

¹ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

² Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1).

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

3. Norge anvender og gennemfører om nødvendigt:

- a) enhver retsakt vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet om ændring af forordningen om fælles bestemmelser, for så vidt som den vedrører bestemmelser vedrørende anvendelsen af IGFV-forordningen
- b) enhver gennemførelsesretsakt eller delegeret retsakt vedtaget af Europa-Kommissionen på grundlag af forordningen om fælles bestemmelser, for så vidt som den vedrører bestemmelser vedrørende anvendelsen af IGFV-forordningen.

For at give Norge mulighed for at gøre dette skal Europa-Kommissionen:

- a) snarest muligt underrette Norge om alle forslag til retsakter som omhandlet i første afsnit, litra a) og b), og på Norges anmodning redegøre for forslagene
- b) hurtigst muligt underrette Norge om alle de retsakter, der er omhandlet i første afsnit, litra a) eller b).

Norge kan snarest muligt meddele Unionen sin holdning til forslagene, som Unionen tager behørigt hensyn til.

Norge underretter hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest 90 dage efter meddelelsen Unionen om sin beslutning om at acceptere de retsakter, som Unionen har meddelt Norge i henhold til første afsnit, litra a) eller b).

4. Juridiske enheder, der er etableret i Norge, kan deltage i aktiviteter, der finansieres via instrumentet, på betingelser svarende til dem, der gælder for juridiske enheder etableret i Unionen.

ARTIKEL 3

Specifik anvendelse af de bestemmelser i forordningen om fælles bestemmelser,
der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, andet afsnit, litra d)

For at sikre, at Norge overholder de bestemmelser, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, andet afsnit, litra d):

- a) skal henvisninger til den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder forstås som henvisninger til konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og protokollerne hertil som ratificeret af Norge og artikel 14 i verdenserklæringen om menneskerettigheder
- b) bekræfter Norge, der ikke er bundet af henvisninger til gældende EU-ret på miljøområdet, at landet vil gennemføre IGFV i overensstemmelse med Parisaftalen og FN's verdensmål for bæredygtig udvikling.

ARTIKEL 4

Specifik anvendelse af bestemmelserne i IGFV-forordningen

1. Kommissionen tildeler Norge et yderligere beløb, jf. IGFV-forordningens artikel 10, stk. 1, litra b), forudsat at betingelserne i IGFV-forordningens artikel 14, stk. 2, er opfyldt to år efter, at Norge er begyndt at deltage i instrumentet.
2. Frister, der henviser til IGFV-forordningens ikrafttræden, forstås som henvisninger til den dato, på hvilken denne aftale træder i kraft.

ARTIKEL 5

Tvangsfuldbyrdelse

1. Afgørelser truffet af Kommissionen, hvorved der pålægges andre juridiske enheder end stater en betalingsforpligtelse, skal kunne tvangsfuldbyrdes på Norges område.

Tvangsfuldbyrdelsen af sådanne afgørelser sker efter de regler i den borgerlige retspleje, der gælder i Norge. En fuldbyrdelsespåtegning skal påføres den relevante afgørelse af den kompetente myndighed, jf. tredje afsnit, uden andre formkrav end en kontrol af ægtheden af den pågældende afgørelse.

Norges regering udpeger en kompetent myndighed til dette formål og underretter Kommissionen om en sådan udpegelse; sidstnævnte underretter derefter Den Europæiske Unions Domstol herom.

Når disse formkrav på Kommissionens begæring er opfyldt, kan Kommissionen foretage tvangsfuldbyrdelse i henhold til norsk ret ved at indbringe en sag direkte for den kompetente myndighed.

Tvangsfuldbyrdelsen kan kun udsættes ved en afgørelse truffet af Den Europæiske Unions Domstol. Retterne i Norge har dog kompetence til at træffe afgørelse i sager, hvori det gøres gældende, at tvangsfuldbyrdelsen foretages i strid med reglerne.

2. Domme afsagt af Den Europæiske Unions Domstol i medfør af en voldgiftsbestemmelse i en kontrakt eller en tilskudsaftale, der falder ind under denne aftales anvendelsesområde, kan tvangsfuldbyrdes i Norge på samme måde som Kommissionens afgørelser som omhandlet i stk. 1.

ARTIKEL 6

Beskyttelse af Unionens finansielle interesser

1. Norge skal:
 - a) bekæmpe svig og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser, ved hjælp af foranstaltninger, som virker afskrækkende og er af en sådan art, at de yder en effektiv beskyttelse i Norge

- b) træffe de samme foranstaltninger til bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser, som landet træffer for at beskytte sine egne finansielle interesser, og
- c) samordne sine tiltag for at beskytte Unionens finansielle interesser med medlemsstaterne og Europa-Kommissionen.

2. Norges kompetente myndigheder meddeler hurtigst muligt Kommissionen eller Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig ("OLAF") alle oplysninger eller enhver mistanke om uregelmæssigheder, svig eller anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser. De underretter også Den Europæiske Anklagemyndighed ("EPPO"), når disse forhold eller mistanker vedrører en sag, der kan henhøre under EPPO's kompetence.

I overensstemmelse med den gældende retlige ramme sikrer Norge og Unionen effektiv gensidig bistand i tilfælde, hvor de kompetente myndigheder i Unionen eller Norge gennemfører undersøgelser eller retssager vedrørende beskyttelse af parternes respektive finansielle interesser inden for denne aftales anvendelsesområde.

3. Norge træffer foranstaltninger svarende til dem, der er vedtaget af Unionen i henhold til artikel 325, stk. 4, i TEUF, og som er gældende på datoen for undertegnelsen af denne aftale.

4. Udvekslingen af oplysninger mellem Europa-Kommissionen, OLAF, EPPO, Revisionsretten og Norges kompetente myndigheder finder sted under behørig hensyntagen til fortrolighedskravene. Personoplysninger, der indgår i udvekslingen af oplysninger, beskyttes i overensstemmelse med gældende regler.

ARTIKEL 7

Kontrol og revision foretaget af Unionen

1. Unionen har ret til at foretage teknisk, finansiell eller anden kontrol og revision hos alle fysiske personer eller enhver juridisk enhed, der er etableret i Norge, og som modtager EU-finansiering fra IGFV, samt enhver tredjepart, der er involveret i gennemførelsen af EU-finansiering fra IGFV, og som er bosiddende eller etableret i Norge, på samme måde som det er muligt i Den Europæiske Unions medlemsstater. En sådan kontrol og revision kan foretages af Europa-Kommissionen, OLAF og Revisionsretten.
2. Norges myndigheder letter kontrollen og revisionen på stedet, som på de pågældende myndigheders begæring kan udføres i fællesskab med dem.
3. Der kan også efter suspension af de rettigheder, som juridiske enheder, der er etableret i Norge, har som følge af anvendelsen af denne aftale eller opsigelsen af denne aftale, foretages kontrol og revision af enhver retlig forpligtelse til gennemførelse af Unionens budget, der er indgået inden den dato, hvor suspensionen eller opsigelsen får virkning.

ARTIKEL 8

Kontrol og inspektion på stedet

OLAF bemyndiges til at foretage kontrol og inspektion på stedet på Norges område for så vidt angår IGFV i overensstemmelse med de betingelser og vilkår, der er fastsat i forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 som suppleret ved forordning (EU) nr. 883/2013.

Norges myndigheder fremmer kontrol og inspektion på stedet, som på de pågældende myndigheders begæring kan udføres i fællesskab med dem.

ARTIKEL 9

Revisionsretten

Revisionsrettens kompetence i henhold til artikel 287, stk. 1 og 2, i TEUF omfatter indtægter og udgifter i forbindelse med Norges gennemførelse af IGFV-forordningen, herunder på Norges område.

I henhold til de krav, der er fastsat i artikel 287, stk. 3, i TEUF og første del, afsnit XIV, kapitel 1, i finansforordningen, skal Revisionsretten kunne foretage revisioner på stedet hos ethvert organ, der forvalter indtægter eller udgifter på Unionens vegne på Norges område, for så vidt angår IGFV, herunder hos enhver fysisk eller juridisk person, der modtager betalinger fra budgettet.

I Norge foretages Revisionsrettens revisioner i samarbejde med de nationale revisionsinstitutioner eller, hvis disse ikke har de fornødne beføjelser, med de kompetente nationale myndigheder. Revisionsretten og Norges revisionsinstitutioner samarbejder i gensidig tillid, dog under bevarelse af deres uafhængighed. Disse institutioner eller myndigheder meddeler Revisionsretten, om de er indforstået med at deltage i revisionen.

ARTIKEL 10

Finansielle bidrag

1. Norge foretager årlige betalinger til IGFV's budget efter den formel, der er omhandlet i bilag I.
2. Hvert år kan Kommissionen anvende op til 0,75 % af Norges betalinger til dækning af de administrative udgifter til det interne eller eksterne personale, der er nødvendigt for at understøtte Norges gennemførelse af IGFV-forordningen og denne aftale.
3. Efter fradrag af de administrative udgifter, der er omhandlet i stk. 2, fordeles det resterende beløb af de årlige betalinger således:
 - a) 70 % til gennemførelsen af medlemsstaternes og de associerede staters programmer

b) 30 % til den tematiske facilitet, der er omhandlet i artikel 8 i IGFV-forordningen.

4. Et beløb svarende til Norges årlige betalinger anvendes til at bidrage til en solid og effektiv integreret europæisk grænseforvaltning ved de ydre grænser.

5. Unionen giver Norge oplysninger om sin finansielle deltagelse, således som om det fremgår af budget-, regnskabs-, resultat- og evalueringsrelaterede oplysninger indgivet til Den Europæiske Unions budget- og dechargemyndigheder vedrørende instrumentet.

ARTIKEL 11

ETIAS

Den andel af indtægterne fra ETIAS, der potentielt resterer efter dækning af omkostningerne til drift og vedligeholdelse af ETIAS, jf. ETIAS-forordningens artikel 86 ("overskuddet"), fratrækkes Norges endelige finansielle bidrag til IGFV i overensstemmelse med den formel, der er omhandlet i bilag II.

ARTIKEL 12

Fortrolighed

Alle oplysninger, der er blevet meddelt eller modtaget i kraft af denne aftale, er, uanset formen, omfattet af tavshedspligt og nyder den samme beskyttelse som den, der gælder for lignende oplysninger efter de bestemmelser, der gælder for EU-institutionerne, og efter norsk lovgivning. Oplysningerne må ikke meddeles til andre personer end dem, der i EU-institutionerne, medlemsstaterne eller i Norge i kraft af deres hverv skal have kendskab til dem, eller anvendes til andre formål end til at sikre en effektiv beskyttelse af parternes finansielle interesser.

ARTIKEL 13

Ikrafttræden og varighed

1. Parterne godkender denne aftale i overensstemmelse med egne procedurer. De giver hinanden notifikation om afslutningen af disse procedurer. For så vidt angår Unionen indgives den skriftlige notifikation til generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union.
2. Denne aftale træder i kraft på den første dag i den første måned efter datoen for den sidste notifikation, jf. stk. 1.
3. For at sikre kontinuitet i ydelsen af støtte på det relevante politikområde og gøre det muligt at påbegynde gennemførelsen fra begyndelsen af den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 kan de foranstaltninger, der er omfattet af IGFV-forordningen, påbegyndes inden aftalens ikrafttræden og tidligst fra den 1. januar 2021.

4. Aftalen kan kun ændres skriftligt efter fælles overenskomst mellem parterne. Ændringernes ikrafttræden følger samme procedure som den, der gælder for denne aftales ikrafttræden.

5. Uanset denne artikels stk. 4 bemyndiges det blandede udvalg, der er nedsat ved artikel 3 i associeringsaftalen med Island og Norge, til at forhandle og vedtage de nødvendige ændringer af nærværende aftales artikel 2, stk. 1, andet afsnit, litra a), i tilfælde af underretning i overensstemmelse med artikel 15, stk. 2, i tilfælde, hvor der ikke er opnået enighed i henhold til nærværende aftales artikel 2, stk. 2.

ARTIKEL 14

Twistbilæggelse

Hvis der opstår en tvist om anvendelsen af denne aftale, finder proceduren i artikel 11 i associeringsaftalen med Island og Norge anvendelse.

ARTIKEL 15

Suspension

1. De rettigheder, som juridiske enheder, der er etableret i Norge, har som følge af anvendelsen af denne aftale, kan suspenderes af Unionen i overensstemmelse med denne artikels stk. 5-7 i tilfælde af manglende eller delvis betaling af det finansielle bidrag, som Norge skal betale, i tilfælde af manglende overholdelse af artikel 2, stk. 3, herunder en afgørelse om ikke at acceptere en retsakt, der er meddelt i henhold til denne bestemmelse, eller i tilfælde, hvor finansforordningen er genstand for en ændring, en ophævelse, en erstatning eller en omarbejdning, der er relevant for IGFV, og der ikke er opnået enighed i henhold til artikel 2, stk. 2, senest 30 dage efter ikrafttrædelsen af en sådan ændring, ophævelse, erstatning eller omarbejdning af finansforordningen.
2. Unionen giver Norge notifikation om, at den har til hensigt at suspendere de rettigheder, som juridiske enheder, der er etableret i Norge, har som følge af anvendelsen af denne aftale, og i så fald opføres spørgsmålet officielt på dagsordenen for det blandede udvalg, der er nedsat i henhold til artikel 3 i associeringsaftalen med Island og Norge.
3. Der indkaldes til møde i det blandede udvalg, og mødet finder sted senest 30 dage efter den i stk. 2 omhandlede notifikation. Det blandede udvalg har 90 dage til at afgøre sagen, regnet fra datoen for vedtagelsen af den dagsorden, som spørgsmålet er blevet opført på, jf. stk. 2. Hvis spørgsmålet ikke kan løses af det blandede udvalg inden for fristen på 90 dage, forlænges denne frist med 30 dage med henblik på at nå frem til en endelig løsning.

4. Hvis spørgsmålet ikke kan løses af det blandede udvalg inden for den frist, der er fastsat i stk. 3, kan Unionen suspendere de rettigheder, som juridiske enheder, der er etableret i Norge, har som følge af anvendelsen af denne aftale, jf. stk. 5-7.
5. I tilfælde af suspension er de juridiske enheder, der er etableret i Norge ikke berettigede til at deltage i tildelingsprocedurer, der endnu ikke er afsluttet, når suspensionen træder i kraft. En tildelingsprocedure anses for afsluttet, når der er indgået retlige forpligtelser som følge af proceduren.
6. Suspensionen berører ikke de retlige forpligtelser, der er indgået med de juridiske enheder, der er etableret i Norge, inden suspensionen trådte i kraft. Denne aftale finder fortsat anvendelse på sådanne retlige forpligtelser.
7. Enhver transaktion, der er nødvendig for at beskytte Unionens finansielle interesser og sikre opfyldelsen af finansielle forpligtelser, der hidrører fra forpligtelser indgået i henhold til denne aftale inden suspensionen, kan også gennemføres efter suspensionen
8. Unionen giver straks Norge notifikation, når det skyldige finansielle eller operationelle bidrag er modtaget, når den manglende overholdelse af artikel 2, stk. 3, er ophørt, eller når sagen i forbindelse med finansforordningen er afsluttet. Suspensionen ophæves med øjeblikkelig virkning ved modtagelsen af denne notifikation.
9. Fra den dato, hvor suspensionen ophæves, er juridiske enheder i Norge igen berettigede til at deltage i tildelingsprocedurer, der iværksættes efter denne dato, og i tildelingsprocedurer, der er indledt inden denne dato, for hvilke fristerne for indgivelse af ansøgninger ikke er udløbet.

ARTIKEL 16

Opsigelse

1. Unionen eller Norge kan opsige denne aftale ved at give den anden part notifikation om sin beslutning herom. Aftalen ophører tre måneder efter datoen for denne notifikation. For så vidt angår Unionen indgives den skriftlige notifikation til generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union.
2. Denne aftale ophører automatisk, når associeringsaftalen med Island og Norge ophører, jf. artikel 8, stk. 4, artikel 11, stk. 3, eller artikel 16 i associeringsaftalen med Island og Norge.
3. Hvis denne aftale opsiges i overensstemmelse med stk. 1 eller 2, er parterne enige om, at foranstaltninger, i forbindelse med hvilke de retlige forpligtelser er indgået efter denne aftales ikrafttræden og inden dens opsigelse, fortsætter, indtil de er afsluttet på de betingelser, der er fastsat i denne aftale.
4. Alle foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte Unionens finansielle interesser og sikre opfyldelsen af finansielle forpligtelser, der hidrører fra forpligtelser indgået i henhold til denne aftale inden dens opsigelse, kan også gennemføres efter denne aftales opsigelse.
5. Parterne tager efter fælles overenskomst stilling til andre konsekvenser, der følger af opsigelsen af denne aftale.

ARTIKEL 17

Sprog

Denne aftale er udfærdiget i to eksemplarer på bulgarsk, dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, kroatisk, lettisk, litauisk, maltesisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, rumænsk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk, ungarsk og norsk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

FORMEL TIL BEREGNING
AF DE ÅRLIGE FINANSIELLE BIDRAG FOR ÅRENE 2021-2027
OG BETALINGSOPLYSNINGER

1. Ved beregningen af det finansielle bidrag tages det beløb, der er omhandlet i IGFV-forordningens artikel 7, stk. 2, i betragtning.
2. For årene 2023-2025 foretager Norge årlige indbetalinger til IGFV i henhold til følgende tabel:

(Alle beløb i EUR)

	2023	2024	2025
Norge	30 380 762	30 380 762	30 380 762

Norge betaler de finansielle bidrag, der er omhandlet i denne artikel, uanset datoen for godkendelse af dets program, jf. artikel 23 i forordningen om fælles bestemmelser.

3. Norges finansielle bidrag til IGFV beregnes som følger for årene 2026 og 2027:

For hvert enkelt år fra 2020 til 2024 divideres de endelige tal for Norges nominelle bruttonationalprodukt (BNP), der er tilgængelige pr. 31. marts 2026 hos Eurostat (BNP i løbende priser), med summen af det nominelle BNP for alle de stater, der deltager i IGFV, for hvert af de pågældende år. Gennemsnittet af de fem procentsatser, der er opnået for årene 2020-2024, anvendes på:

- summen af forpligtelsesbevillinger fra det vedtagne budget og efterfølgende ændringer eller overførsler, som der er indgået forpligtelser for ved udgangen af hvert år for IGFV for årene 2021-2025,
- de årlige forpligtelsesbevillinger fra det vedtagne budget for IGFV for 2026, der blev indgået i begyndelsen af 2026, og
- de årlige forpligtelsesbevillinger i henhold til IGFV's budget for 2027 som anført i forslaget til Unionens almindelige budget for regnskabsåret 2027, som Kommissionen har vedtaget,

for at opnå det samlede beløb, som Norge skal betale i hele IGFV's gennemførelsesperiode.

Fra dette beløb fratrækkes Norges faktiske årlige betalinger i henhold til dette bilags punkt 2 med henblik på at nå frem til Norges samlede bidragsbeløb for årene 2026 og 2027. Den ene halvdel af dette beløb skal betales i 2026 og den anden halvdel i 2027. Den ene halvdel af dette beløb skal betales i 2026 og den anden halvdel i 2027.

4. Det finansielle bidrag betales i euro, og beregningen af skyldige beløb eller beløb, der skal modtages, angives i euro.
5. Norge betaler sit finansielle bidrag senest 45 dage efter at have modtaget debetnotaen. For sen betaling af bidraget medfører, at Norge skal betale morarenter af det udestående beløb fra forfaldsdagen. Rentesatsen er den rentesats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner som offentliggjort i C-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende*, og som er gældende den første dag i den måned, hvor fristen udløber, forhøjet med 3,5 procentpoint.

FORMEL TIL BEREGNING
AF NORGES ANDEL AF EVENTUELT RESTERENDE INDTÆGTER
SOM FASTSAT I ETIAS-FORORDNINGENS ARTIKEL 86

For hvert regnskabsår, hvor der genereres et overskud som fastsat i ETIAS-forordningens artikel 86, indtil regnskabsåret 2026 divideres Norges nominelle bruttonationalprodukt (BNP), som foreligger pr. 31. marts hos Eurostat (BNP i løbende priser), med summen af det nominelle BNP for alle de stater, der deltager i ETIAS, for det pågældende år.

Gennemsnittet af de opnåede procentsatser anvendes på de samlede genererede overskud. Norges finansielle bidrag for 2027, der er øremærket til den tematiske facilitet, nedsættes med det deraf følgende beløb.